

ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรม

สรุปแนวโน้มธุรกิจ

ISIC : 61681023 ธุรกิจจัดสรรที่ดินเปล่า เพื่อสร้างโรงงานและโรงงานพร้อมที่ดิน

ในระยะ 1 ปีข้างหน้าธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมมีแนวโน้ม **“Positive”** โดยได้แรงหนุนสำคัญจากการย้ายฐานการผลิต เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงความไม่แน่นอนจากมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศมหาอำนาจ โดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน โดยไทยเป็นหนึ่งในประเทศเป้าหมายที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และความเป็นกลางทางภูมิรัฐศาสตร์ ตลอดจนมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จากจำนวนโครงการและมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่ยังเติบโตสูง ซึ่งคาดว่าจะช่วยหนุนให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อสร้างหรือขยายโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจยังเผชิญกับความเสี่ยงจากเศรษฐกิจในประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัว เศรษฐกิจโลกที่ยังถูกกดดันจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามการค้า รวมถึงปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอนาคต นอกจากนี้ ยังมีแรงกดดันด้านต้นทุนจากราคาที่ดินที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น การแข่งขันที่มากขึ้นของนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากประเทศคู่แข่งในกลุ่มอาเซียน การขาดแรงงานทักษะสูงและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นับเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจลงทุนและความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งชาวไทยและต่างชาติในระยะถัดไป

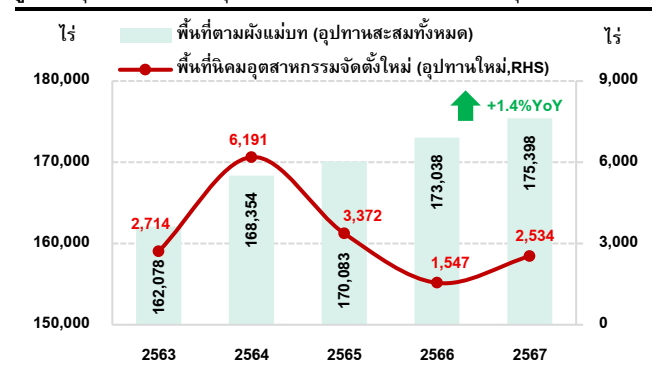
ภาพรวมธุรกิจ

ในปี 2567 นิคมอุตสาหกรรมของไทย มีจำนวน 72 แห่ง กระจายอยู่ในพื้นที่ 17 จังหวัด และมีพื้นที่ตามผังแม่บทรวมกันทั้งสิ้น 175,398 ไร่ โดยส่วนใหญ่ราว 78.2% ของพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดเป็นนิคมฯ ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ร่วมดำเนินการกับเอกชน และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายภูมิภาค พบว่า นิคมอุตสาหกรรมกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกมากที่สุด โดยเฉพาะในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คิดเป็นสัดส่วน 79.9% รองลงมาคือภาคกลาง (รวม กทม.-ปริมณฑล) คิดเป็นสัดส่วน 14.6% และภาคเหนือ 2.0% ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าสะสมทั้งหมดอยู่ที่ 133,271 ไร่ คิดเป็นอัตราครอบครองพื้นที่ทั้งสิ้น 81.1% ทั้งนี้ จากข้อมูลของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า กลุ่มนักลงทุนจากญี่ปุ่นยังคงเป็นผู้นำการลงทุนในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วน 24.4% รองลงมา คือนักลงทุนจากจีน 16.0% นักลงทุนจากสิงคโปร์ 9.7% นักลงทุนจากอเมริกา 5.8% นักลงทุนจากไต้หวัน 5.6% และประเทศอื่นๆ 38.6% โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้ามาลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ฯ 11.6% อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ 9.3% และอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ 8.5% ตามลำดับ

อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

ในปี 2567 พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมตามผังแม่บทอยู่ที่ 175,398 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 1.4%YoY แบ่งเป็นพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเพื่อขายหรือให้เช่าได้ 133,271 ไร่ และพื้นที่เหลืออีก 42,127 ไร่ เป็นพื้นที่สาธารณูปโภค พื้นที่รอการพัฒนา และพื้นที่อื่นๆ โดยอุปทานใหม่เพิ่มขึ้นมาจากการอนุมัติจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่งพื้นที่รวม 2,534 ไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึง 63.8%YoY ได้แก่ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแอลพีจี ใน จ.นครสวรรค์ จำนวน 673 ไร่ โดยเป็นนิคมฯ ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพ เนื่องจากมีความโดดเด่นด้านผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นแหล่งวัตถุดิบสำคัญ การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมบึงทองโครงการ 7 ใน จ.ชลบุรี จำนวน 1,059 ไร่ เพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ โลจิสติกส์ และพลังงานสะอาด เป็นต้น

รูปที่ 1 อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมสะสมตามผังแม่บทและอุปทานใหม่

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC)

หมายเหตุ : พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมจัดตั้งใหม่ไม่ใช้พื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าได้ทั้งหมด

ตารางที่ 1 อุปทานพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเพื่อขายหรือให้เช่าได้สะสม จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	สัดส่วนปี 2567 (%)	พื้นที่เพื่อขาย/ให้เช่า (ไร่)		%YoY
		ปี 2566	ปี 2567	
ตะวันออก	79.9	106,932	106,467	-0.4
กทม. - ปริมณฑล	9.1	12,072	12,134	0.5
กลาง	5.5	7,273	7,273	1.0
เหนือ	2.0	2,243	2,698	20.3
ใต้	1.6	2,127	2,127	0.0
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.2	1,630	1,630	0.0
ตะวันตก	0.7	942	942	0.0
รวม	100.0	133,219	133,271	0.0

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC)

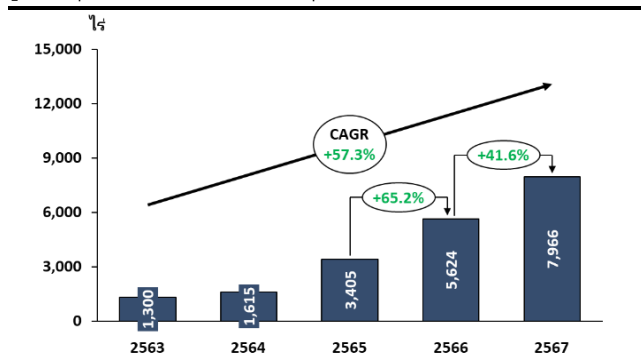
อุปสงค์พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

ในปี 2567 ยอดขายหรือให้เช่าพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศอยู่ที่ 7,966 ไร่ เพิ่มขึ้น 41.6%YoY โดย 90.2% ของพื้นที่ขายหรือให้เช่าส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ EEC จากความต้องการที่มีแนวโน้มเติบโต

ตามการขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่เติบโตสูงต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ รวมถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้ามาลงทุนอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแรงหนุนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะการลงทุน Data Center ซึ่งมีความต้องการใช้พื้นที่ขนาดใหญ่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีเสถียรภาพสูง ทั้งพลังงานไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมเป็นสำคัญ

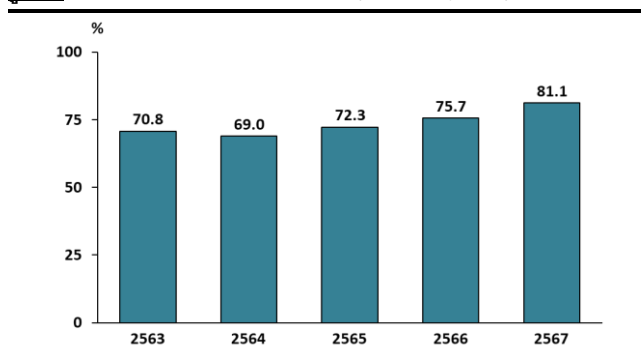
นอกจากนี้ หากพิจารณาพื้นที่เหลือขายทั่วประเทศ พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 25,131 ไร่ หรือคิดเป็นสัดส่วน 18.9% ของพื้นที่เพื่อขายหรือให้เช่าได้สะสมทั้งหมด โดยพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังคงมีสัดส่วนเหลือขายสูงสุด 91.7% สาเหตุจากนักลงทุนยังให้ความสนใจน้อย เนื่องจากอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาพื้นที่ ส่วนพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในกรุงเทพฯ - ปริมณฑล ภาคเหนือ และภาคกลางมีสัดส่วนเหลือขายอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ เนื่องจากข้อจำกัดในการพัฒนาพื้นที่ใหม่ และความต้องการใช้พื้นที่ยังสูงต่อเนื่อง ขณะที่นิคมอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก ซึ่งทำยอดขายได้มากที่สุด มีสัดส่วนเหลือขาย 19.2% สาเหตุจากการพัฒนาพื้นที่ใหม่ต่อเนื่อง ตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ EEC เพื่อรองรับการลงทุนที่มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี แม้ยอดขายหรือให้เช่าพื้นที่ในภาพรวมจะเติบโต แต่มีการกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ EEC เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงการในอนาคต โดยเฉพาะจากข้อจำกัดในการหาทำเลที่เหมาะสมทำได้ยากขึ้นและราคาที่ดินที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น

รูปที่ 2 อุปสงค์ (ยอดขาย) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่ขายหรือให้เช่าได้

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC)

รูปที่ 3 ภาพรวมอัตราการครอบครองพื้นที่ (Occupancy Rate)

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC)

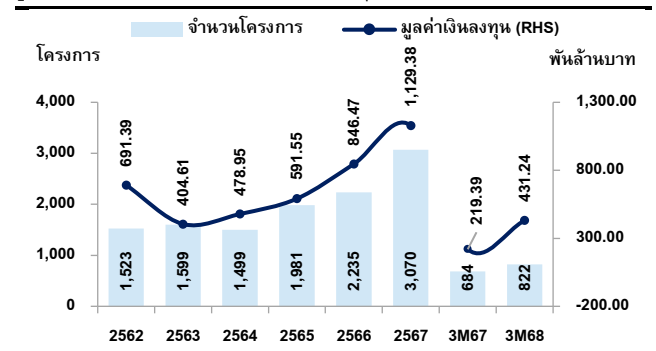
ตารางที่ 2 อุปสงค์ (ยอดขาย) พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมสะสมเพื่อขาย/ให้เช่า จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ยอดขาย/ให้เช่า (ไร่)		ยอดขาย/ให้เช่าสะสม (ไร่)		พื้นที่ที่เหลือขาย (ไร่)	สัดส่วนที่เหลือขาย (%)
	2566	2567	2566	2567		
ตะวันออก	5,136	7,184	79,678	86,025	20,442	19.2
กทม. - ปริมณฑล	334	603	10,832	11,444	690	5.7
กลาง	43	122	6,006	6,300	973	13.4
เหนือ	26	-	1,939	1,939	759	28.1
ใต้	-	-	1,479	1,479	648	30.5
ตะวันตก	25	57	752	817	125	13.3
ตะวันออกเฉียงเหนือ	60	-	136	136	1,494	91.7
รวม	5,624	7,966	100,822	108,140	25,131	18.9

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสังหาริมทรัพย์ (REIC)

ทั้งนี้ หากพิจารณาโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ในปี 2567 พบว่ามีจำนวน 3,070 โครงการ และมีมูลค่าสูงถึง 1,129.38 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 33.4%YoY โดยแบ่งเป็นโครงการลงทุนของต่างชาติที่ขอรับการส่งเสริมจำนวน 2,133 โครงการ มูลค่า 862.70 พันล้านบาท คิดเป็น 76.4% ของมูลค่าโครงการทั้งหมด ซึ่งโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน 1,616 โครงการ มูลค่า 786.62 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 69.7% ของมูลค่าการขอรับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัลที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุด ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในกิจการ Data Center และ Cloud Service ขณะเดียวกันหากพิจารณาในมิติของพื้นที่เป้าหมาย พบว่าส่วนใหญ่เป็นโครงการที่ขอรับการส่งเสริมในพื้นที่ EEC มีจำนวน 1,315 โครงการ มูลค่า 504.95 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 36.6% และคิดเป็นสัดส่วนถึง 44.7% ของมูลค่าโครงการที่ขอรับการส่งเสริมทั้งหมด ทั้งนี้ การลงทุนจากต่างประเทศ คาดว่ายังมีแนวโน้มเติบโตดี ส่วนหนึ่งจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ทำให้บริษัทชั้นนำทั่วโลกแสวงหาแหล่งลงทุนใหม่ที่มีความมั่นคง มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และไม่ใช้ประเทศคู่ขัดแย้ง ซึ่งไทยยังคงเป็นหนึ่งในประเทศเป้าหมายของนักลงทุนต่างชาติที่ให้ความสนใจเข้ามาลงทุน

รูปที่ 4 โครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI

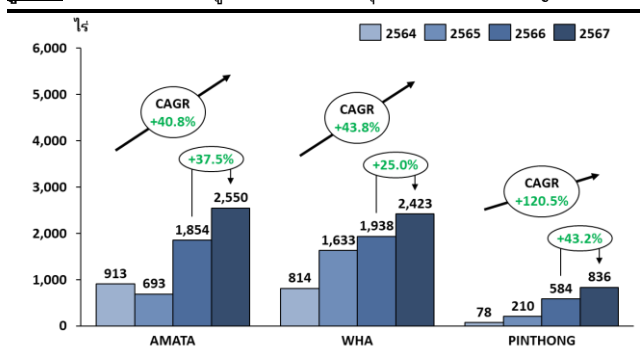
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

สถานการณ์ด้านผู้ประกอบการและต้นทุนในการพัฒนาโครงการ

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการรายใหญ่ในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ได้แก่ บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ WHA Group, บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ AMATA และ บริษัท ปิ่นทอง อินดัสเตรียล ปาร์ค จำกัด (มหาชน) พบว่า ในปี 2567 กลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าวสามารถรักษาสถานะการเติบโตของยอดขายที่ดินได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของห่วงโซ่อุปทานโลกที่เร่งตัวขึ้น หลังเผชิญความไม่แน่นอนจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ในปี 2568 บริษัทส่วนใหญ่ตั้งเป้าหมายที่ดินอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับปีก่อน ส่วนหนึ่งเพื่อรอความชัดเจนในเรื่องข้อตกลงทางการค้าของประเทศต่างๆ กับสหรัฐฯ โดยบริษัท AMATA ตั้งเป้าหมายที่ดินไว้ที่ 3,500 ไร่ แบ่งเป็นในไทย 2,500 ไร่ และในเวียดนาม 1,000 ไร่ โดยมองว่าความต้องการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มยานยนต์ไฟฟ้า ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมชีวภาพที่ยังมีโอกาสดีเติบโต ขณะที่ WHA ตั้งเป้าหมายที่ดินไว้ที่ 2,350 ไร่ แบ่งเป็นในไทย 1,700 ไร่ และเวียดนาม 650 ไร่ โดยเน้นการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะ Data Center ส่วนกลุ่มนิคมอุตสาหกรรม ปิ่นทองตั้งเป้าหมายที่ดินไว้ที่ 780 ไร่ และมีแผนจะขยายพื้นที่เพิ่มเติมในนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทองโครงการ 3 อีกกว่า 700 ไร่ ซึ่งมีจุดเด่นในเรื่องของทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้กับท่าเรือแหลมฉบัง

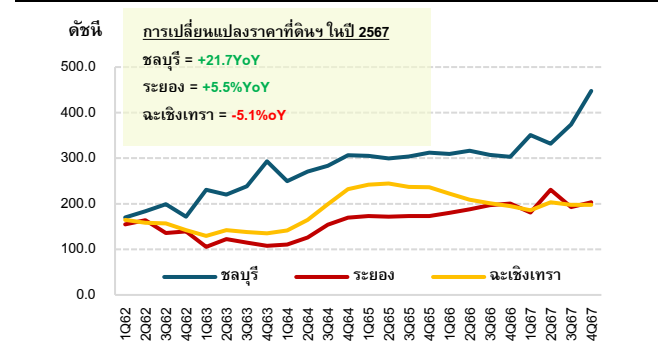
นอกจากนี้ หากพิจารณาด้านต้นทุนในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากราคาที่ดินที่ปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ EEC สะท้อนจากดัชนีราคาที่ดินเปล่าก่อนการพัฒนาที่ปรับสูงขึ้น โดยในปี 2567 ปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน 13.2%YoY หากพิจารณาเป็นรายพื้นที่พบว่า ราคาที่ดินเปล่าใน จ.ชลบุรี เพิ่มขึ้นมากที่สุด 21.7%YoY สอดคล้องกับความต้องการที่ดินในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมใหม่ที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ขณะที่ จ.ฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดเดียวที่ราคาที่ดินปรับลดลง 5.1%YoY จากการพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมใหม่ชะลอลง จากที่เร่งตัวสูงในช่วงปี 2564-2566 เป็นสำคัญ

รูปที่ 5 ยอดขายที่ดินของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมรายสำคัญของไทย

ที่มา : เอกสารนำเสนอนักลงทุนของบริษัท AMATA, WHA และ Pinthong

รูปที่ 6 ดัชนีราคาที่ดินเปล่าก่อนการพัฒนาในพื้นที่ EEC

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (REIC)

แนวโน้มการเติบโตของธุรกิจ

ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมในระยะ 1 ปีข้างหน้ายังคงมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง โดยได้รับแรงหนุนสำคัญจากการย้ายฐานการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงความไม่แน่นอนจากมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศมหาอำนาจ โดยเฉพาะสหรัฐฯ และจีน โดยไทยเป็นหนึ่งในประเทศเป้าหมายที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และความเป็นกลางทางภูมิรัฐศาสตร์ ตลอดจนมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากมูลค่าการลงทุนรับการลงทุนส่งเสริมการลงทุน ณ ไตรมาส 1 ปี 2568 ที่ยังเติบโตสูง โดยมีจำนวน 822 โครงการ มูลค่าการลงทุน 431.24 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 20.2%YoY และ 96.6%YoY ตามลำดับ ประกอบกับเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2568 คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้เห็นชอบการประกาศกำหนดเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มเติมจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี 2 จำนวน 1,941 ไร่ และเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษสวนอุตสาหกรรม 304 อินดัสเตรียล ปาร์ค 2 จำนวน 758 ไร่ เพื่อรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนต่อเนื่อง ซึ่งคาดว่าจะช่วยหนุนให้ความต้องการใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อสร้างหรือขยายโรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจยังเผชิญกับความเสี่ยงจากเศรษฐกิจในประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัว เศรษฐกิจโลกที่ยังถูกกดดันจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามการค้าที่มีความรุนแรงมากขึ้น รวมถึงความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอนาคต นอกจากนี้ ผู้พัฒนาโครงการยังเผชิญแรงกดดันจากแนวโน้มราคาที่ดินที่ปรับสูงขึ้น การแข่งขันด้านสิทธิประโยชน์ที่มากขึ้นของนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากประเทศคู่แข่งในกลุ่มอาเซียน รวมถึงปัจจัยด้านทักษะแรงงานที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และค่าจ้างแรงงานที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้น ตามนโยบายการปรับเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำของรัฐบาล นับเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อตัดสินใจลงทุนและความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติในระยะต่อไป

LH BANK BUSINESS RESEARCH

ดร. อนัน ศรีอุทัยพงศ์
ผู้อำนวยการอาวุโส สายงานวิจัยธุรกิจ

ณัฐชาติ วิรุฬห์อัสว
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ธรรตพล ศรีทองเต็ม
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

เชี่ยวชาญ ศรีชัยยา
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิไลนดา ดิสรเตตวิวัฒน์
นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

วัชรพันธ์ นียม
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

ณวัชร หันสุเวช
นักวิเคราะห์อาวุโส (Thematic)

ศรีอำไพ อิงคกิตติ
นักวิเคราะห์อาวุโส (Industry)

วิจัยธุรกิจ ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด (มหาชน)

จับใจ

เข้าใจ

ตอบโจทย์

Scan Here
For More Articles

<https://www.lhbank.co.th/economic-analysis/>